

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 grudnia 2018 r.

Pozwem z dnia 27 listopada 2017 roku (data prezentaty k. 1) powód Ł. S., wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 53.559,32 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02 marca 2016 roku do dnia zapłaty tytułem należności z umowy ubezpieczenia AC. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 07 sierpnia 2015 roku miał miejsce wypadek, w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący własność R. K. pojazd marki M. (...) nr rej. (...). Szkoda została zgłoszona pozwanemu, u którego poszkodowany miał zawartą umowę ubezpieczenia AC i zarejestrowana pod numerem PL (...). W celu naprawy pojazd został wstawiony do warsztatu samochodowego J. S. (...). Pozwany decyzją z dnia 19 lutego 2016 roku przyznał ostateczne odszkodowanie w kwocie 54.807,85 zł. Koszt naprawy pojazdu udokumentowany fakturą VAT nr (...) był jednak wyższy i wyniósł 108.367,17 zł. Pozwany odmówił wypłaty pozostałej kwoty należnego odszkodowania. Powód nabył wierzycelność dochodzoną w niniejszym postępowaniu na podstawie umowy cesji z dnia 24 listopada 2016 roku. Powód dochodzi różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z faktury VAT a kwotą wypłaconą przez pozwanego tytułem odszkodowania (pozew, k. 1-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 09 lutego 2018 roku (data nadania, k. 136) pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował roszczenie powoda co do zasady i co do wysokości. Wskazał, że nie zostało ono udowodnione i zakwestionował zasadność kwoty wskazanej w pozwie i kosztorysie, na który powołuje się powód. Pozwany podniósł, że prawidłowo ustalone koszty naprawy pojazdu – zgodnie z umową ubezpieczenia i OWU – związane z przedmiotową kolizją zostały wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego. Poszkodowany, pomimo powiadomienia, nie dostarczył faktury na zakup części od autoryzowanego dystrybutora, która była niezbędna w celu dokonania ponownej weryfikacji należnej kwoty odszkodowania. Ponadto w fakturze (...) przy częściach wymienionych pod poz. 81-92 nie wskazano numerów katalogowych (odpowiedź na pozew, k. 126-129).

Na rozprawie w dniu 11 grudnia 2018 roku pełnomocnik pozwanego zakwestionował legitymację czynną powoda do wystąpienia z przedmiotowym powództwem. Wskazał, że w jego ocenie, z umowy cesji nie wynika kauza jej dokonania (protokół rozprawy – nagranie, k. 217).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 sierpnia 2015 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością R. K.. Pojazd ten w chwili zdarzenia objęty był ubezpieczeniem AUTO CASCO w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., Polisa nr (...) z wariantem serwisowym ustalania kosztów naprawy.

Dowód: okoliczności bezsporne, druk zgłoszenia szkody – akta szkody na płycie CD, k. 135, polisa, k. 81.

Zgodnie z treścią § 17 ust. 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń (...) SA, w przypadku szkody częściowej (...) SA sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w których uwzględniane są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. W przypadku ujawnienia uszkodzeń nieuwzględnionych w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody, ubezpieczony zobowiązany jest poinformować o tym (...) SA, w celu umożliwienia (...) SA potwierdzenia zakresu uszkodzeń i uwzględnienia ich w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody. Koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny

usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania (ust. 2). Z zastrzeżeniem ust. 4, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany: 1) w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych; 2) w wariantcie optymalnym: a) cen części oryginalnych serwisowych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu o wskaźniki wskazane w OWU, b) cen części oryginalnych, c) cen części porównywalnej jakości (ust. 3). Z zastrzeżeniem ust. 6-8, wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2-4 i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub (...), z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) SA w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, 3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 3 i 4, 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub (...). (...) ustala odszkodowanie w sposób przewidziany w niniejszym ustępie pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów (ust. 5). W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania ustaloną na podstawie tych rachunków lub faktur VAT, według zasad określonych w ust. 5 (ust. 6).

Dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) k. 82-93.

Pozwany zarejestrował szkodę pod numerem (...). W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego Pozwany ustalił początkowo koszt naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 23.435,01 zł, następnie na kwoty 36.035,81 zł, 48.318,60 zł i 54.807,85 zł. Ostatecznie pozwany wypłacił poszkodowanemu tytułem odszkodowania kwotę 54.807,85 zł.

Dowód: okoliczności bezsporne, decyzje (...), k. 8-11, kalkulacje naprawy, k. 57-78.

Pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) naprawiany był w zakładzie (...), który wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę brutto 108.367,17 zł. R. K. upoważnił ten zakład naprawczy do naprawy pojazdu oraz do odbioru odszkodowania za naprawę pojazdu. (...) SA po dokonaniu weryfikacji kosztorysu faktury w piśmie z dnia 18 stycznia 2018 roku wskazał, że ustalono koszty naprawy w wysokości 88.103,39 zł netto. Decyzją z dnia 01 marca 2018 roku (...) SA podtrzymało decyzję co do wysokości odszkodowania w wysokości 54.807,85 zł wobec nieprzedstawienia przez poszkodowanego rachunków lub faktur dokumentujących zakup części zamiennych użytych do naprawy pojazdu.

Dowód: kalkulacje naprawy, k. 16-39, pełnomocnictwo, k. 79, pismo, k. 15, faktura, k. 13-14, kosztorys, k. 40-51, akta szkody na płycie CD, k. 135

W dniu 24 listopada 2016 roku Ł. S. (cesjonariusz) i R. K. (cedent) zawarli umowę cesji praw i wierzytelności. W treści umowy strony wskazały, że Cedent przelewa na Cesjonariusza odszkodowanie, które Cesjonariusz przyjmuje z tytułu powstałej szkody w następującym zakresie: holowanie pojazdu, naprawa pojazdu, wynajem pojazdu zastępczego, parking i dozór pojazdu, szkoda całkowita, utrata wartości pojazdu i inne czynności związane z likwidacją szkody z tytułu szkody zarejestrowanej w (...) SA pod numerem (...).

Dowód: umowa cesji, k. 5.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu po szkodzie z dnia 07 sierpnia 2015 roku, przy uwzględnieniu warunków (...), cen części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego marką oraz cen robocizny w autoryzowanych firmach naprawczych, wynosi brutto 111.148,80 zł (netto 90.364,88 zł). Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu po szkodzie z dnia 07 sierpnia 2015 roku, przy uwzględnieniu warunków (...), cen części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego marką urealnionych o -30%, cen części alternatywnych oraz przeciętnych cen robocizny w nieautoryzowanych firmach naprawczych, wynosi brutto 52.292,11 zł (netto 42.513,91 zł).

Dowód: opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej k.154-197.

Podkreślić należy, iż okoliczności faktyczne, dotyczące zdarzenia, w związku z którym powód wywodzi w niniejszej sprawie żądanie, były, co do zasady, bezsporne pomiędzy stronami i zostały ustalone w oparciu o powołane powyżej dowody z dokumentów. Strona pozwana nie kwestionowała bowiem samego faktu zaistnienia zdarzenia, powstania szkody ani swojej odpowiedzialności w stosunku do poszkodowanego R. K. z tytułu powstałej szkody. W ocenie Sądu, nie zachodzą żadne przesłanki wpływające na podważenie prawdziwości czy autentyczności dokumentów złożonych do akt sprawy w toku postępowania. Stanowiły one tym samym wiarygodne źródło dowodowe i podstawę stanu faktycznego ustalonego przez Sąd.

Z uwagi na fakt, że pomiędzy stronami istniał spór co do wysokości należnego odszkodowania, Sąd na wniosek obydwu stron, dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność wyliczenia ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki M. (...) powstałych na skutek zdarzenia z dnia 07.08.2015r. a umożliwiającą przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji, z uwzględnieniem ogólnych warunków ubezpieczenia AC, w dwóch wariantach, tj. serwisowym i optymalnym.

W sporządzonej przez siebie opinii pisemnej biegły sądowy ustalił koszt naprawy powypadkowej przedmiotowego samochodu w dwóch wariantach, zgodnie z postanowieniem Sądu. Sąd w całości podziela wnioski wpływające z przedmiotowej opinii. Została ona sporządzona przez osobę dysponującą niezbędną wiedzą i kompetentną do oceny okoliczności przedmiotowej sprawy, w sposób rzetelny, w oparciu o wnikliwe badanie akt sprawy, zastosowanie odpowiedniego oprogramowania i przy uwzględnieniu tezy dowodowej wynikającej z postanowienia Sądu, a więc przede wszystkim (...).

Sąd uznał powyższą opinię za pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie, albowiem została ona sporządzona fachowo, rzetelnie i poparta była prawidłową analizą zebranego materiału dowodowego. Wnioski z niej wypływające są jasne i logiczne. Podkreślić także należy, że żadna ze stron postępowania nie kwestionowała przedmiotowej opinii.

Powód cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka R. K. (k. 151).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 53.559,32 zł wraz z odsetkami tytułem dalszego, niewypłaconego w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowania za uszkodzenia pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) wskutek zdarzenia z dnia 07 sierpnia 2015 roku, na podstawie umowy ubezpieczenia AC. Wskazywał, że nabył przedmiotową wierzytelność w stosunku do pozwanego od poszkodowanego R. K. na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 24 listopada 2016 roku.

Pozwany wnosił natomiast o oddalenie powództwa kwestionując je co do zasady i co do wysokości. Podnosił, że powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia, a odszkodowanie za uszkodzony pojazd zostało prawidłowo, na podstawie umowy AC oraz Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych, ustalone i wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego. Wobec nieprzedstawienia rachunków lub faktur na zakup części zamiennych, przedłożona przez poszkodowanego faktura VAT nr (...) została zakwestionowana przez pozwanego. Ponadto pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda w niniejszej sprawie, a tym samym ważność zawartej umowy cesji, wskazując, że ani z treści umowy cesji ani z okoliczności nie wynika kauza jej zawarcia. Wobec tego, zdaniem pozwanego, umowa cesji jest nieważna.

Poza sporem między stronami w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność, że pozwanego (...) SA i poszkodowanego R. K. łączyła umowa ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco potwierdzona polisą nr (...) oraz, że doszło do uszkodzenia ubezpieczonego pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) w dniu 07 sierpnia 2015 r. Ponadto bezsporny był

fakt przyjęcia odpowiedzialności przez pozwanego za przedmiotowe zdarzenie, zarejestrowania szkody pod numerem (...) i wypłaty poszkodowanemu odszkodowania za uszkodzenia pojazdu w łącznej kwocie 54.807,85 zł.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do podniesionego przez pozwanego braku legitymacji czynnej powoda w niniejszej sprawie wobec nieważności umowy cesji (brak kauzy). Uwzględnienie bowiem tego zarzutu prowadzi do oddalenia powództwa bez oceny jego zasadności w świetle łączącej pozwanego z poszkodowanym umowy ubezpieczenia AC.

Stosownie do treści art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki (§ 2). Zgodnie natomiast z treścią art. 510 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły (§ 1). Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania (§ 2).

Przelew jest umową, na mocy której wierzyciel-cedent przenosi na nabywcę-cesjonariusza wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. Zgoda dłużnika na zawarcie umowy przelewu jest potrzebna tylko wtedy, gdy w umowie łączącej wierzyciela z dłużnikiem wyłączono możliwość przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią. Wierzytelność, z wyjątkiem związanej z dokumentem na okaziciela i zabezpieczonej hipoteką, przechodzi na nabywcę solo consensu, tj. przez sam fakt zawarcia umowy. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami, np. przedawnieniem. Przelew wierzytelności jest czynnością prawną przyczynową (kauzalną), co wynika jednoznacznie z treści art. 510 k.c. Kauzalność przelewu jest zasadą iuris stricti i nie może być zmieniona wolą stron. Dla ważności umowy przelewu istotne jest zatem istnienie kauzy jej dokonania w postaci np. umowy sprzedaży, zamiany, darowizny. Istnienie takiej kauzy nie musi wynikać wprost z samej umowy cesji, może również wynikać z okoliczności towarzyszących jej zawarciu.

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że ani z treści samej umowy cesji z dnia 24 listopada 2016 roku, zawartej między poszkodowanym R. K. a powodem Ł. S., ani z okoliczności jej zawarcia nie wynika kauza jej dokonania. Brak jest bowiem w treści umowy jakiegokolwiek zapisu wskazującego na odpłatne nabycie wierzytelności przez Ł. S. (brak określenia ceny nabycia wierzytelności), jak również wskazującego na nabycie wierzytelności w drodze darowizny. Podkreślić także należy, że kauza zawarcia umowy cesji nie wynika również z okoliczności towarzyszących jej zawarciu. Powód nie jest bowiem podmiotem świadczącym usługi w zakresie napraw uszkodzonych pojazdów i nie dokonywał naprawy pojazdu poszkodowanego (naprawy dokonywał zakład (...)). Sama umowa cesji została zawarta w listopadzie 2016 roku, tj. kilka miesięcy po ostatecznej decyzji pozwanego w zakresie wysokości wypłaconego odszkodowania za uszkodzony pojazd. Wskazać także należy, że powód w żaden sposób nie ustosunkował się do podniesionego przez pozwanego zarzutu braku jego legitymacji czynnej i nie wskazywał na istnienie kauzy umowy cesji. W związku z tym stwierdzić należy, że umowa cesji zawarta w dniu 24 listopada 2016 roku między powodem Ł. S. a poszkodowanym R. K. jest nieważna jako sprzeczna z treścią art. 510 k.c. Brak jest bowiem kauzy zawarcia przedmiotowej umowy. Wobec nieważności umowy cesji powodowi nie przysługuje w niniejszym procesie legitymacja czynna do wystąpienia z roszczeniem w stosunku do pozwanego. Powód nie nabył bowiem skutecznie wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzony pojazd marki M. (...) nr rej. (...).

Wobec skutecznego podniesienia przez pozwanego zarzutu braku legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z roszczeniem w niniejszej sprawie powództwo należało oddalić w całości (pkt 1 wyroku). W związku z podstawą oddalenia powództwa w niniejszej sprawie zbędne jest wypowiedanie się przez Sąd o zasadności roszczenia o odszkodowanie za uszkodzony pojazd w kwocie dochodzonej pozwem.

O kosztach procesu w punkcie 2 wyroku orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, ukonstytuowaną w treści art. 98 § 1 k.p.c. Skoro zatem powództwo zostało oddalone w całości, pozwanemu należy się od powoda pełen zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu, które sprowadzały się do: opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, kosztów zastępstwa procesowego, wyliczonych w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 ze zm. - w wersji obowiązującej w dacie wniesienia pozwu), tj. kwoty 5.400 zł oraz poniesionych kosztów wynagrodzenia biegłego w kwocie 433,98 zł (k. 203).

W punkcie 3 i 4 wyroku Sąd nakazał zwrócić powodowi i pozwanemu niewykorzystane kwoty z uiszczonych przez nich zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego powołanego w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono, jak w sentencji wyroku.

SSR Barbara Syta – Latała

07.01.2019 r.

ZARZĄDZENIE

(...).

SSR Barbara Syta – Latała

07.01.2019 r.